

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 524

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 462 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2–3
Decizia nr. 463 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 468 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă	5–6
Decizia nr. 469 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 și alin. 2 din Codul de procedură civilă	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.243. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind stabilirea unei derogări de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 2.596/97/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.335D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, menționând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 879 din 30 iunie 2011, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.596/97/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva într-o cauză având ca obiect dizolvarea unei societăți comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate afectează independența și imparțialitatea instanței judecătorești, având în vedere că soluția adoptată de oficiul registrului comerțului prin care se stabilesc fapte sau se interpretează dreptul ajunge să fie preluată de către aceasta fără a se mai cerceta temeinic faptele și încadrarea legală. Doar instanța ar trebui să fie competentă să stabilească faptele, să administreze probele, să facă o încadrare juridică justă și să interpreteze corect dreptul.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) *La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care: [...] b) societatea nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 11 alin. (2) privind ratificarea tratatelor internaționale de către Parlament, art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și libertăților de care beneficiază cetățenii români, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 referitor la accesul liber la justiție, precum și dispozițiilor art. 1 privind respectarea drepturilor omului și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. III lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2011 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991 și pentru modificarea altor acte normative incidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 22 aprilie 2011. Având în vedere însă Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza pe fond prevederile atacate.

Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 238 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 2 mai 2007, Curtea a statuat că textul de lege criticat nu contravine

prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece acesta se aplică fără discriminare tuturor subiectelor de drept la care se referă, și anume tuturor societăților comerciale care nu au depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului.

De asemenea, prin Decizia nr. 29 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2007, Curtea a statuat că modul în care este reglementată sancțiunea menționată nu contravine prevederilor

constituționale invocate în motivarea excepției — și anume celor ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare sau ale art. 126 privind instanțele judecătorești — deoarece sancțiunea este aplicată de instanța de judecată, cu obligația asigurării dreptului la apărare și a tuturor celorlalte garanții procesuale prevăzute de lege pentru părțile în proces.

Neîncălcându-se vreun drept sau vreo libertate, nu se poate reține nici încălcarea art. 1 alin. (3) și a art. 15 din Constituția României.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 2.596/97/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 463

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Savu în Dosarul nr. 861/64/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.351D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus o cerere prin care solicită admiterea acesteia, iar partea Casa Națională de Pensii Publice a depus o cerere scrisă prin care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, menționând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 353 din 2 mai 2006, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 861/64/2011, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Gheorghe Savu într-o cauză civilă având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu se poate formula o apărare la data pronunțării unei hotărâri care poate să fie atacată printr-o cale extraordinară de atac, deoarece nu se cunoaște motivarea, situație în care cel în cauză este pus în imposibilitatea de a se apăra.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale își exprimă opinia în sensul constituționalității normei criticate, întrucât partea, în termen de o lună, are posibilitatea de a declara că exercită calea extraordinară de retractare, urmând ca motivarea, evident, să fie făcută în același termen, de la data la care s-a motivat hotărârea atacată. De altfel, nu trebuie omisă că revizuirea, ca și celelalte căi extraordinare de atac, privește dispozitivul hotărârii, dispozitiv despre al cărui conținut partea poate să afle chiar de la pronunțare, dat fiind că hotărârea se pronunță în ședință publică, astfel încât dreptul la apărare al părții este garantat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins: „Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:

1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 al. 1, de la comunicarea hotărârii definitive, iar când hotărârile au fost date

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Savu în Dosarul nr. 861/64/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 al. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.663 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, Decizia nr. 817 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, și Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizurii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

De asemenea, prin Decizia nr. 235 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, Curtea a statuat că prin art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite, și, în aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești în termenul legal cu cererea de revizuire.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 468

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Miloi în Dosarul nr. 11.070/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.593D/2011.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate, domnul Gheorghe Miloi, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită acordarea unui nou termen în vederea soluționării unui proces penal aflat pe rolul unei instanțe. Acesta afirmă că soluționarea excepției de neconstituționalitate ar depinde de soluționarea acestui proces penal.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care se opune cererii de amânare. Deliberând, Curtea respinge, în baza dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cererea de amânare formulată de autorul excepției, deoarece nu s-au învederat motive temeinice care să justifice acordarea unui nou termen.

În continuare, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care arată că prevederile legale criticate au fost folosite în mod abuziv de adversarii săi procesuali.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.384 din 16 decembrie 2008, și pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 11.070/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Gheorghe Miloi într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate închid calea debitorului la obținerea anulării titlului executoriu și deschid calea creditorilor, avocaților și executorilor judecătorești să execute silit debitorul de bună-credință care s-a opus prin

contestații la executarea obligației de a-și asuma cheltuielile. Or, potrivit art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, în cazul în care o hotărâre judecătorească cuprinde o dispoziție executorie privind cheltuielile de judecată, inclusiv dobânzile, aceasta se certifică, de asemenea, ca titlu executoriu european în ceea ce privește cheltuielile, cu excepția cazului în care, în cursul procedurii în justiție, debitorul s-a opus în mod special obligației sale de a-și asuma cheltuielile respective, în conformitate cu legislația statului membru de origine.

Tribunalul Brașov — Secția I civilă apreciază că excepția invocată nu este întemeiată, prevederile art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă nefiind în contradicție cu normele cuprinse în Constituție și cu cele cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 805/2004.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere consemnat în deciziile Curții Constituționale nr. 367 din 20 martie 2008, nr. 1.384 din 16 decembrie 2008, nr. 1.552 din 17 noiembrie 2009, nr. 1.409 din 3 noiembrie 2009, nr. 313 din 3 martie 2009 și nr. 728 din 7 mai 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Partea care cade în pretențiuni va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată.*

Judecătorii nu pot micșora cheltuielile de timbru, taxe de procedură și impozit proporțional, plata experților, despăgubirea martorilor, precum și orice alte cheltuieli pe care partea care a câștigat va dovedi că le-a făcut.

Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la

apărare, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, în realitate, autorul acesteia încearcă folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, respectiv în Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, că acest lucru este posibil, cu respectarea anumitor condiții (pe de o parte, norma să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate). Într-o atare ipoteză demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și

autorităților administrative, sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament sau Guvern, după caz.

Însă Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 143 din 30 aprilie 2004, invocat de autorul excepției de neconstituționalitate, a avut în vedere crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate, el aplicându-se în cazul emiterii unui titlu executoriu de către o instanță dintr-o țară membră, urmând ca executarea să aibă loc într-o altă țară membră. Autorul excepției de neconstituționalitate nu se află în ipoteza prevăzută de regulamentul Uniunii Europene, astfel încât Curtea nu poate proceda mai departe la analiza dispozițiilor din Codul de procedură civilă prin prisma dispozițiilor din regulamentul Uniunii Europene. În aceste condiții, Curtea va respinge excepția ca fiind inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Miloi în Dosarul nr. 11.070/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 și alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

procedură civilă, excepție ridicată de Emanuel Veleriu Iercan în Dosarul nr. 25.195/271/2010 al Judecătoria Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.604D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 29 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 25.195/271/2010, **Judecătoria Oradea — Secția civilă**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 și alin. 2 din Codul de

a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 și alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost invocată de Emanuel Valeriu Iercan într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că răspunderea contravențională are o reglementare confuză și neunitară în legislația internă, ceea ce a determinat intervenția unei instanțe suprastatale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, a stabilit caracterul de acuzație în materie penală a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor. Asimilarea procedurii contravenționale unei proceduri penale evidențiază neconformitatea limitării probațiunii, prin textele indicate ca fiind neconstituționale, cu legislația europeană și cu însăși Constituția României.

De asemenea, se creează un dezechilibru vădit între posibilitatea petentului de a se apăra în fața acuzației prin audierea martorilor oculari rude și posibilitatea agentului constator de a folosi în cadrul procedurii contravenționale orice martori, fără nicio limitare. Astfel, în cazul în care singurul martor ocular care însoțea în autovehicul contravenientul este o asemenea rudă, acesta se găsește în imposibilitatea de a proba netemeinicia actului de acuzare datorită caracterului de rudă al singurului martor ocular disponibil pentru contravenient, situație nespecifică unei proceduri penale.

Judecătoria Oradea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege contestat nu contravine niciuneia dintre normele constituționale invocate în susținerea ei.

În opinia instanței, interdicția prevăzută de art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă se întemeiază pe o prezumție de parțialitate și subiectivism al rudelor și afinilor până la gradul al treilea inclusiv în relatarea faptelor de care au cunoștință, textul legal invocat asigurând totodată respectarea unui principiu fundamental al dreptului procesual — principiul aflării adevărului, statuat la art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 189 alin. 1 pct. 1 și alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Nu pot fi ascultați ca martori:*

1. rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv; [...]

Părțile pot conveni, expres sau tacit, să fie ascultate ca martori și persoanele prevăzute la alin. 1 pct. 1 și 2.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 145 din 21 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 12 martie 2012, și prin Decizia nr. 80 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 19 februarie 2007, Curtea a statuat că proba testimonială reprezintă unul dintre mijloacele probatorii cel mai frecvent folosite în procesul civil. Mijlocul de probă îl reprezintă tocmai declarațiile făcute de martor, persoană terță față de proces, care relatează în fața instanței fapte sau împrejurări concludente pentru soluționarea cauzei. În principiu, orice persoană care are cunoștință despre fapte relevante referitoare la pricina dedusă justiției poate fi ascultată în calitate de martor. De la această regulă legea procesual civilă instituie anumite excepții, indicând persoanele care nu pot fi audiate ca martori, precum și pe cele care sunt scutite de la obligația de a depune mărturie, în considerarea calității pe care o dețin.

În acest context, Curtea a observat că interdicția consacrată de art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă se întemeiază pe o prezumție de parțialitate și subiectivism al rudelor și afinilor până la gradul al treilea inclusiv în relatarea faptelor de care au cunoștință. Textul de lege dedus controlului relevă o evidentă utilitate în cadrul procesului civil. Astfel, prin instituirea acestei interdicții se asigură *de plano* echilibrul procesual al părților în litigiu și se respectă unul dintre principiile fundamentale ale dreptului procesual — principiul aflării adevărului, statuat la art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia: „*Judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanța va dispune ca părțile să completeze probele. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc.”*

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 189 alin. 2 din Codul de procedură civilă, incapacitatea rudelor și afinilor până la gradul al treilea inclusiv de a depune mărturie, fiind stabilită exclusiv în interesul părților litigante, este o incapacitate relativă, astfel încât părțile pot conveni, expres sau tacit, îndepărtarea interdicției cu un atare obiect.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În aceste condiții nu se pot reține nici criticile de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 189 alin. 2 din Codul de procedură civilă, acestea reprezentând opțiunea legiuitorului, fiind, de asemenea, edictate în favoarea părților din proces.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 alin. 1 pct. 1 și alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emanuel Veleriu Iercan în Dosarul nr. 25.195/271/2010 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind stabilirea unei derogări de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (13) și alin. (14) lit. a), ale art. 41¹ alin. (1), ale art. 47 alin. (4), alin. (7) lit. a) și alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 lit. p) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 20 iulie 2010, cu completările ulterioare, până la data de 31 august 2012, tarifele

de trecere pentru utilizarea podului peste Dunăre de la Fetești — Cernavodă se sistază, după cum urmează:

- vineri, pe sensul București — Constanța;
- duminică, pe sensul Constanța — București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 25 iulie 2012.
Nr. 1.243.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

